

Johnny og Henriette er lige nu på Fakarava (Fransk Polynesien) og nyder livet.

Gastesejlad

- Et sejrende fællesskab eller socialt eksperiment?

Af: **Henriette Duus-Kirk**

FAKTABOKS

Johnny og Henriette midt 50'erne
Afgang fra Ishøj den 1. juli 2023, med
forventet 3 års sejlad
Beneteau 57 fra 2007
7 sovepladser
17 gaster det første år

V•er på vej rundt i verden i vores dejlige båd Enterprise, og vi sejler både med venner og familie og med gaster. Allerede i vores tidlige planlægning vidste vi at vi ville sejle med gaster ombord. Forberedelserne

til langtur er mange, men overvejelserne og praktikken omkring gastesøgning, var en af de ting der fyldte meget for os. Vores motivation for at dele vores eventyr med andre udspringer af flere aspekter;

1. Vores mål med rejsen er, at det skal være hyggeligt, komfortabelt og trygt. Selvom vi godt kan sejle Enterprise selv, har vi ikke lyst til at skulle klare det hele selv i tre år. Vi er glade for den frihed og fleksibilitet, det giver at være to på nattevagt, og sikkerheden i at vi nemt kan dække alle opgaver ombord, selv hvis en eller flere er nede med søsyge.

2. Vi har som par været sammen i snart 35 år, men alligevel er det meget anderledes og nyt for os at skulle være sammen i døgndrift i tre år. Vi blev hurtigt enige om at nye input, energi fra andre og en "tilpas forstyrrelse" af vores tosomhed ville bidrage til noget godt.
3. Økonomi. Det er ingen hemmelighed, at økonomi også spiller en rolle i vores valg om at sejle med gaster. Vi har solgt alt hvad vi ejer og har, og sparet op, men i sidste ende er spørgsmålet om gaster eller ej, også afgørende for længden af vores rejse. Vi kan klare os uden, men vi får mulighed for at sejle i længere tid, med.

Vi har fra første planlægning benyttet os meget af andre langturssejleres erfaringer og råd. Også i forhold til gaster har vi lænet os op ad vores forgængere. Der er utrolig mange ting der skal tages stilling til, og som vi som par har måtte drøfte igen og igen:

Må man ryge ombord?

Hvilken alkoholpolitik har vi på Enterprise?

Skal personlig hygiejne italesættes?

Kan man være gast hos os hvis man skal have speciel kost, eller har en sygdom?

Hvor mange gaster vil vi have med, hvor tit og hvor længe?

Hvilke menneskelige og sejlmæssige kvaliteter og forudsætninger er vigtige for os?

Mange ting var ligetil for os, andre fik os til at tvivle. Et eksempel på hvad vi var usikre på fra start, er hvor længe vi ønskede at vores ga-

ster sejler med. Vores egen mavefornemmelse var, at tre måneder ombord ville være ideelt. Vi vurderede, at det tager nogle uger at lære hinanden at kende, få opbygget en hverdag ombord og i det hele taget få "slebet nogle kanter af" hos hinanden.

Desuden ønsker vi at bibeholde så meget fleksibilitet som muligt i vores måde at rejse på. Tre måneder giver lidt mere luft til at udforske, blive længere på dejlige destinationer og ikke have en for stram tidsplan. Overbeviste om den beslutning, kunne vi dog se at de fleste andre langturssejlere har togter på en måneds varighed. Vi var derfor spændte på, om det ville blive svært at få gaster til så lang en periode ad gangen. Det er det heldigvis ikke, men vi har løbende måtte revurdere og har undervejs valgt at have kortere togter, når det har givet mening i forhold til ruter og folks praktiske muligheder.

Gastesøgningsproces

Vi har fået alle vores gaster via opslag på de sociale medier og mund til mund-metoden i sejlerkredse. På nær med to gaster, er det lykket os at møde dem alle, før vi har sagt ja til hinanden. De fleste inden vi tog afsted, og

nogle mens vi har været et kort smut i DK undervejs. Dermed har de også set Enterprise og de - meget tætte - fysiske forhold ombord.

Inden vi begyndte at søge, lavede vi en omfattende og detaljeret hjemmeside, i håb om at give mulige gaster et godt indblik i vores værdier og selvfølgelig konkrete ting som

ruter og økonomi. Fra en henvendelse fra en potentiel gæst, til vedkommende påmønstret, har vi haft denne proces:

- Inviteret til samtale hos os på Enterprise. En samtale hvor vi primært har fokus på umiddelbar kemi.
- Givet begge parter et par dage til at overveje efter samtalen.
- Tilsendt en kontrakt (egen kontrakt med udgangspunkt i den FTLF har lavet) til gæsten.
- Når alle pladser på et tog er besat, opretter vi en lukket Facebookside, hvor vi kan skrive informationer til alle, og gæsterne imellem kan udveksle spørgsmål, koordinere pakning, køb af flybilletter mm.
- Vi har inviteret hvert gæstehold til kaffe eller middag på Enterprise, så de kan få ansigt på hinanden, inden de står på kajen et sted i verden. Dette er selvfølgelig ikke længere en mulighed, nu hvor vi er afsted, men flere har heldigvis benyttet Facebooksiden til selv at arrangere at mødes hjemme i DK inden afgang.

- I tiden op til at et hold påmønstret, informerer vi dem løbende på Facebooksiden, og de får hver især en mail med praktiske informationer og et skipperbrev. Et skipperbrev kan være relevant hvis lufthavnsmyndighederne i det land de lander i, vil have en bekræftelse på, at vi fører gæsten ud af landet igen med båd.

Et socialt og sociologisk eksperiment

Da vi tog valget om at have gæster ombord på Enterprise, vidste vi begge godt, at det potentielt ville være en af de større udfordringer - eller i hvert fald noget, der ville kræve en del af os.

Vi er begge +50, har levet sammen i 35 år, og har sammen og hver for sig masser af vaner, rutiner og holdninger til hverdagen og måden vi lever på. Det er ingen hemmelighed, at ingen af os nogensinde har været "lad os sætte os i en rundkreds og reflektere sammen" - typen. Vi har brugt en masse energi på at tale om, hvordan vi bedst modtager gæster og hvordan vi kan bidrage til den enkelte gæsts gode ophold på Enterprise.

Først og fremmest har vi valgt at Enterprise også er deres hjem i den periode de er her. Alt hvad der er ombord i egne kahytter, salon og køkken er fælles. Eventuelle private ting har vi i vores egen kahyt. Vi er meget opmærksomme på, at uanset togtets længde, så er gæstens eventyr en lige så stor ting for dem som vores er for os. Vi kan være trætte, opfyldte af mange indtryk og mange praktiske opgaver, men det er vigtigt, at vores gæster ikke oplever et par for hvem den første gejst for eventyret har lagt sig. Vores gæster er super forventningsfulde, når de kommer. De kommer med masser af gejst for at sejle, opleve og involvere sig i fællesskabet.

Vi har nu sejlet sammen med 17 gæster på et år. Gæster der primært er +45 år, men ellers mennesker med vidt forskellig baggrund, personlighed og forudsætninger. For hver gang vi har sagt farvel til et hold gæster, har vi

evalueret med dem, individuelt, og med hinanden bagefter.

Indtil videre har det hver gang ført til at vi justerer lidt i vores procedurer eller vores egen måde at agere på.

Den første uge

Den første uge på Enterprise går i høj grad med at vi lærer hinanden at kende, og gasterne lærer båden at kende. Vi gennemfører en del sikkerhedsprocedurer, både gennemgang og øvelser. Derudover taler vi rigtig meget med hinanden. Vi forventningsafstemmer. Selvfølgelig har vi gjort det i forvejen med den enkelte gæst, men ved togtstart taler vi rigtig meget om det sociale liv.

Hvordan taler vi til hinanden?

Hvordan håndterer vi irritation eller konflikter?

Hvordan sikrer vi at alle får sat egne rammer om tid til samvær og tid til sig selv?

Desuden har vi valgt at ting som indkøb, madlavning og rengøring er noget vi aftaler fra togt til togt. Folk er forskellige, og vi har ikke

behov for at have de samme rutiner fra togt til togt. Derfor finder vi ud af, om lige præcis det her hold har lyst til at opgaverne skal lægges i faste skemaer, eller om vi tror på at alle opgaver bliver løst ligeligt af alle via "almindelig" ansvarlighed og sund fornuft. Når det er sagt, så har både sund fornuft, ansvarlighed og f.eks. behov for rengøring vide grænser og i sidste ende bliver det os som skipperpar, der beslutter hvad standarden skal være ombord. I den første tid har vi også en snak med hver enkelt gæst. En snak om deres forventninger til turen. Hvad vil du gerne opnå? Nogen vil gerne udvikle deres sejlerkompetencer, nogen vil opleve så meget som muligt på destinationerne, og andre igen vil udfordre sig selv mentalt med lange havstræk. På den måde kan vi bedre bidrage til at drømmene bliver opfyldt, selvom alle selvfølgelig er ansvarlige for deres eget eventyr. Vi taler også om, hvordan gæsten normalt reagerer på at blive presset, vred eller ked af det. Vi har brug for at få at vide eller lære at aflæse, hvis en gæst har brug for hjælp, fred, trøst eller andet. Selvom vi alle er voksne mennesker, som selv er ansvarlige for at italesætte den slags, så ved vi, at det ikke altid lykkes for alle - heller ikke os.

Derfor fortæller vi også om vores egne forcer og svagheder - eller karaktertræk om man vil, og håber at vi på den måde hurtigt får en tryghed ombord, der gør alle i stand til at trives i det tætte fællesskab. I praksis er det en hverdag, hvor der jævnligt er en eller flere der har brug for at trække sig fra gruppen. Hvor jeg f.eks. får nok af lydniveauet, eller bliver frustreret over langhårede beslutningsprocesser i plenum - og forsvinder ind i min kahyt med lukket dør og min Ipad. Det er også en hverdag, hvor vores små særegenheder, karaktertræk og vaner, over tid bliver tydeligere og tydeligere for os alle.

Når det går godt - hvilket det heldigvis ofte gør - bliver vi gode til at italesætte de ting, der generer os, mens det stadig er småting. En kort og ordentlig kommentar om at "jeg har svært ved at du hører din musik så højt", eller

"vil du ikke være sød at skylle dine ting af efter dig, når du har spist?".

Ingen gaster er endnu afmønstreret. Selvfølgelig er det ikke alle 17 gaster vi har gået lige godt i spænd med - og omvendt. I situationer hvor nogen begynder at blive irriterede på hinandens små særheder eller vaner, har det været tydeligt, at når vi nærmer os enden af et togt - uanset hvor langt det er - så vokser irritationerne sig større, og tolerancen krymper.

I skrivende stund har vi sejlet i lidt over et år, og vi har ikke haft gaster, der er afmønstreret før tid, men vi har haft en enkelt, som nok burde have været det - set i vores nuværende erfarings lys.

Vores ønske om at få input og energi fra andre og en "tilpas forstyrrelse" af vores tosomhed, er blevet opfyldt. Vi har været utrolig heldige og privilegerede! Vi har sejlet og oplevet sammen med en masse utrolig søde og spændende mennesker. Vores gaster kommer ombord fyldt af forventning og vigtigst af alt, virkelig opsatte på at være en del af et tæt fællesskab og bidrage positivt.

Livet ombord på Enterprise er en hverdag. En hverdag med rengøring, indkøb, madlavning, tøjvask, vådt tøj, kolde nattevagter og søsyge. En hverdag med dykning og snorkling i turkisblåt vand, vandreture i regnskov, indblik i meget fremmede kulturer og kolde drinks i solen.

Hvert gastehold er unikt. Sammen med hvert gastehold skabes sjove og hyggelige "signaturer" - der er unikke for netop det hold. Vi opfinder nye madretter, har månedlange spilledyster, træningsudfordringer eller passionerede fiskekonkurrencer.

Træd ombord og det første du vil lægge mærke til, er duften af surdejsboller eller kannelsnegle. I cockpittet sidder en med sin telefon og laver opslag på de sociale medier fra den seneste udflugt, og en der med lukkede øjne lytter til en lydbog. På agterdækket er

der en, der er ved at hænge vådt badetøj op fra snorkelturen. Om læ vil du, udover duften af kanel, højest sandsynligt møde de sidste besætningsmedlemmer som passioneret råber og griner over et spil "Code Names" ved salonbordet - flankeret af diverse kopper med øl, te eller kaffe. Bagefter skal der laves fælles "planke" på agterdækket.

Livet med gaster har bragt os skønne og sjove oplevelser og en dynamik i vores sejlede hverdag som vi to alene ikke kan generere. Det har givet os sociale udfordringer og presset os til grænsen - og bidraget til personlig udvikling.

Vi er slet ikke i tvivl om, at vi har fået venner for livet, fordi vi har haft en hverdag sammen, med op- og nedture. Fordi vi har haft unikke oplevelser som binder os sammen. Fordi vi har åbnet vores liv og hjem for vidt forskellige mennesker, som vi måske ikke ville "vælge" derhjemme - men som viste sig at være et match med skærende kurser.

